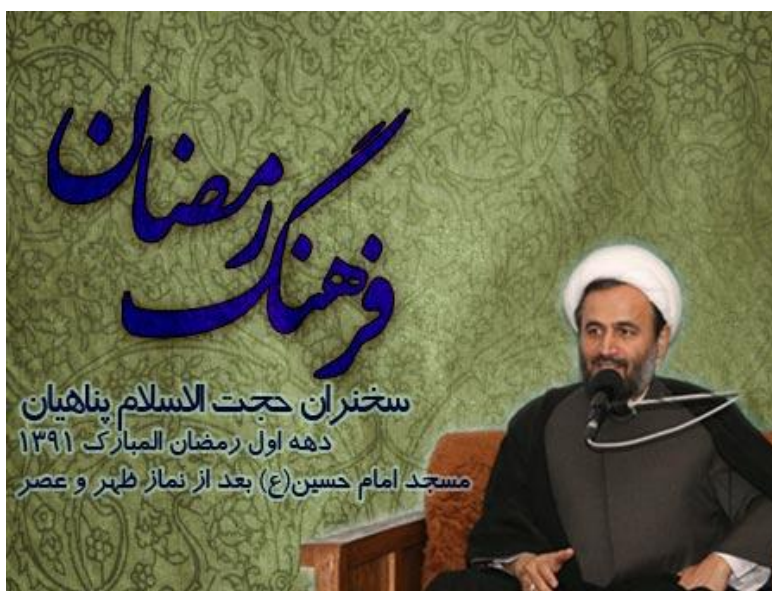

مسجد امام حسین(ع) - جلسه دوم

پناهیان: مهمترین شرط ورود به رمضان: باور محترم بودن در این ماه

حجت الاسلام و المسلمین پناهیان، در دهه اول ماه مبارک رمضان، بعد از نماز ظهر و عصر در مسجد امام حسین(ع) - ضلع شمالی میدان امام حسین(ع) - که به امامت حجت الاسلام ابوترابی اقامه می‌شود، به مدت ده روز سخنرانی می‌کند. گزیده‌ای از دومین جلسه سخنرانی این استاد حوزه و دانشگاه را در ادامه می‌خوانید:

اولین عامل ایجاد احساس معنوی در ماه مبارک رمضان این است که باور کنیم مورد احترام ویژه پروردگار هستیم

- علاوه بر اینکه فضای فرهنگی شهر و دیار ما باید در ماه رمضان تغییر کند، فضای روحی و فکری ما نیز باید در این ماه عوض شود. اما مهمترین تغییر و احساس معنوی که باید در ماه رمضان داشته باشیم چیست؟ بعضی‌ها احساس معنوی و حال خوش معنوی را فقط در غم و اشک و گریه می‌دانند. حال خوش معنوی فقط گریه نیست (البته گریه علامت خوبی است ولی نه هر نوع گریه‌ای، باید ببینیم که دلیل و انگیزه گریه ما چیست).
- عوامل مختلفی می‌توانند به تقویت معنوی ما در این ماه کمک کنند. اما اولین عامل ایجاد احساس معنوی در ماه مبارک رمضان این است که باور کنیم مورد احترام ویژه پروردگار هستیم. شاید مهمترین عنصری که باید در ماه رمضان وارد فضای روحی و فکری خودمان کنیم این باشد که درک کنیم «ما در این ماه گرامی داشته شده‌ایم» یعنی باید این کلام سول خدا(ص) را باور کنیم که فرمود: «و شما در این ماه از سوی خداوند گرامی داشته شده‌اید؛ وَ جُعِلْتُمْ فِيهِ مِنْ أَهْلِ كَرَامَةِ اللَّهِ» (خطبه شعبانیه؛ امالی صدوق/۹۳)
- با اینکه این باور یک احساس شیرین به دنبال دارد، و انسان طبیعتاً احساسات شیرین را دوست دارند، اما خیلی‌ها نمی‌توانند این را باور کنند، شبیه کسانی نباشیم که آنقدر در نزد خودشان بی‌مقدارند وقتی به آنها احترام گذاشته

می‌شوند، این احترام را به خود نمی‌گیرند، گویی اصلاً خودشان را لایق احترام نمی‌دانند و آدم حساب نمی‌کنند. این غیر از تواضع است این احساس حقارت را گناه موجب می‌شود و ابلیس دامن می‌زند.

- خداوند متعال ما در این ماه گرامی داشته است. و این خیلی کمک می‌کند به آدم شدن ما. به فرموده رسول خدا نفس ما در این ماه تسبیح است خواب ما عبادت است اعمال ما قبول می‌شود دعای ما مستجاب می‌شود اصلاً ما در این ماه مهمانیم. مهمان دیگران عزیز خداست مهمان خود خدا چقدر عزیز خدا خواهد بود؟

یکی از مهمترین شرایط آدم شدن این است که خودمان را آدم حساب کنیم

- یکی از اولین شرایط آدم شدن این است که خودمان را آدم حساب کنیم، برای خودمان ارزش قائل شویم. این با احساس خودبزرگ بینی متفاوت است. اینکه انسان متوجه حرمت و کرامت خودش باشد یک اصل مهم تربیتی است. در تربیت فرزند نیز باید فرزندان را آدم حساب کنید و برای او احترام قائل باشید تا درست تربیت شود. اگر کسی خودش را آدم حساب کند و گرامی بداند، دیگر خودش را خراب نمی‌کند. (علی(ع): **مَنْ كَرُمَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ لَمْ يُهْنَهَا بِالْمَعْصِيَةِ؛ غررالحکم/ص ۶۳۴/ح ۱۰۷۶**)
- این یک اصل مهم تربیتی است که خداوند متعال می‌فرماید: «و ما فرزندان آدم را بسیار گرامی داشتیم؛ **وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ**» (اسراء/۷۰) و در ماه مبارک رمضان، این احترامی که خداوند برای ما قائل شده است مضاعف می‌شود.
- یکی از فرماندهان ارتش در دوران دفاع مقدس که بعداً به فیض شهادت نایل شد، یک حکمی از حضرت امام(ره) دریافت کرده بود و امام در این حکم به ایشان نوشته بودند: «با توجه به لیاقتی که در شما سراغ دارم شما را به این موقعیت منصوب می‌کنم.» ایشان به یکی از دوستان خود گفته بودند از وقتی این حکم را از امام گرفته‌ام، (از آنجا که امام در این حکم مرا دارای لیاقت و شایستگی بالا معرفی کرده‌اند)، روحیه و رفتار من عوض شده است و حتی نمازهایم را بهتر می‌خوانم.

شیطان حقارت را به انسان تلقین می‌کند.

- یکی از دلایل عمده اینکه آدم‌ها به جهنم می‌روند، این است که خودشان را آدم حساب نمی‌کنند. اگر کسی خودش را آدم حساب نکند تا آخر خط گنهکاری خواهد رفت. ابلیس لعین برای اینکه ما آدم حسابی نشویم، ما را این‌طور وسوسه می‌کند: «تو که آدم نمی‌شوی! تو که خودت را می‌شناسی چه آدم بدی هستی! آب که از سر گذشت چه یک وجب چه صد وجب!» به همین سادگی آدم را به سوی جهنم می‌برد. حتی برخی از کسانی که در دام اعتیاد می‌افتند و نابود می‌شوند، می‌گویند مشکل ما این بود که هیچ کس ما را آدم حساب نمی‌کرد، عزت و احترامی نداشتیم و ... به همین خاطر به سراغ اعتیاد رفتیم.
- شیطان برای بعضی‌ها که نمی‌تواند جلوی ایمان آنها را بگیرد و نمی‌تواند جلوی برخی از اعمال صالح آنها را بگیرد فقط این را القاء می‌کند تو که آقای بهجت نمی‌شوی تو که لیاقت این حرف‌ها را نداری. وقتی آدم این القاء شیطان را قبول کند دیگر همت نمی‌کند دیگر از خودش انتظار ندارد و دیگر از امکانات فراوان معنوی خود استفاده نخواهد کرد. همین قدر هم خودت را آدم حساب نکنی برای ابلیس کافی است.

رکن رکن حس معنوی ماه رمضان، این است که خودمان را گرامی بدانیم

- رکن رکن حس معنوی ماه رمضان این است که ما خودمان را در خانه خدا گرامی بدانیم. در مناجات شعبانیه می‌خوانیم: «خدایا من قدرت اینکه از گناه جدا بشوم ندارم مگر وقتی که تو با محبت خودت مرا بیدار می‌کنی؛ لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَفْتٍ أَيْقَظْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ» (اقبال الاعمال/ ۲/ ۶۸۶) یعنی خدایا اول تو به من محبت کن تا من از غفلت بیدار شوم. یعنی اول مرا آدم حساب کن و به من محبت کن تا من آدم شوم.
- الان که ماه رمضان شده است خداوند متعال به ما می‌گوید که من می‌خواهم شما را آدم حساب کنم و گرامی بدارم، یعنی آن دعایی که در ماه شعبان خواندیم را خداوند اجابت کرده و در این ماه به ما محبت می‌کند و احترام می‌گذارد و ما را آدم حساب می‌کند، تا درست شویم. ما هم وقتی احساس می‌کنیم که خدا ما را عزیز و گرامی داشته و آدم حساب کرده است، طبیعتاً آدم‌تر می‌شویم. مساله کاملاً روشن است.

اگر کسی خودش را آدم حساب نکند تا آخر خط گنهکاری خواهد رفت

- اگر کسی خودش را آدم حساب کند و گرامی بداند، دیگر خودش را خراب نمی‌کند. (علی(ع): مَنْ كَرُمَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ لَمْ يُهِنِّهَا بِالْمَعْصِيَةِ؛ غررالحکم/ ص/ ۶۳۴/ ح/ ۱۰۷۶) یکی از دلایل عمده اینکه آدم‌ها به جهنم می‌روند، این است که خودشان را آدم حساب نمی‌کنند. اگر کسی خودش را آدم حساب نکند گنهکاری خواهد کرد و تا آخر خط می‌رود. (امام هادی(ع): مَنْ هَانَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ فَلَا تَأْمَنُ شَرَّهُ؛ تحف العقول/ ۴۸۳)
- چرا اکثر کسانی که جرم‌های بزرگ انجام می‌دهند، قبلاً سابقه دستگیری و زندان دارند؟ چون این افراد پیش خود می‌گویند: «ما وضعمان خیلی خراب است و دیگر آدم نمی‌شویم» لذا به خودشان اجازه می‌دهند که هر جنایتی را انجام دهند.

باید ضمن گرامی دانستن خود، مراقب باشیم دچار غرور نشویم

- فقط باید مراقب باشیم ضمن اینکه خودمان را گرامی می‌دانیم، دچار غرور نشویم. درست است که خدا ما را آدم حساب کرده و گرامی داشته است، اما معنایش این نیست که ما همه‌چیز تمام و کامل هستیم، بلکه به خاطر این است که خدا خیلی مهربان است، و می‌خواهد راه را برای ما باز کند. لذا در قبال احترامی که خداوند برای ما قائل شده، به جای اینکه دچار غرور شویم، باید شرمندگی ما از خداوند افزایش پیدا کند.
- انسان شریف وقتی خیلی به او احترام می‌کنند، شرمنده می‌شود و می‌گوید من لایق این همه محبت نیستم و بعد سعی می‌کند به صورت مضاعف تلاش کند. اما آدمی که عقده‌ای است و ظرفیت ندارد، وقتی یک ذره به او احترام می‌شود، مغرور می‌شود.
- البته وقتی می‌بینیم که خدا این همه ما را تحویل گرفته و آدم حساب کرده، باید مواظبت باشیم که دچار غرور نشویم. باید یادمان باشد که ما اصلاً چیزی نداشتیم که بخواهیم لایق این همه محبت خدا باشیم، بلکه خدا از روی محبت و

کرم خودش، ما را گرامی داشته است. حتی اولیاءالله می‌گویند که ما چیزی نداریم و همیشه بدهکار خدا هستیم، پس برای ما هم جایی برای مغرور شدن وجود ندارد.

باور کنیم که تنها امیدهای مهدی فاطمه (ع) هستیم

- یکی از وجوه باور کرامت این است که باور کنیم که ما تنها امیدهای مهدی فاطمه (س) هستیم. تصور می‌کنید مسلمانان میانمار و سایر نقاط دنیا در آن لحظاتی که مظلومانه به شهادت می‌رسیدند و در آتش می‌سوختند جز به خداوند و شما که تنها مسلمانان مقتدر در دنیا هستید، آیا به کس دیگری امید داشتند؟ تصور می‌کنید امام زمان (ع) وقتی این مظلومین را می‌بینند، غیر از شما از چه کسان دیگری انتظار دارند که آماده شوید و مقدمات فرج را فراهم کنید، تا مشکلات عالم حل شود؟

